

השלמה מההשומות (סימן מ')

שְׁמִינִי מָה הֵוָה ? יְשׁ לֹו לְקַדּוֹשׁ בָּרוּךְ הָוּא בְּרוּךְ הָוּא צְדִיק אֶחָד בְּעוֹלָם וְחַבִּיב לֹו, מִפְנִי שְׁמָקִים כָּל הַעוֹלָם כֵּלוֹ, וְהָוָה יִסּוּדוֹ, וְהָוָה מְכֻלָּלוֹ וּמְצִמְחוֹ וּמְגַלְלוֹ וּמְשַׁמְחוֹ, אֲהָוב וְחַבִּיב לְמַעַלָּה, נֹרָא וְאָדִיר לְמַטָּה, מַתָּקָן וּמַקְבֵּל לְמַעַלָּה, מַתָּקָן וּמַקְבֵּל לְמַטָּה, וְהָוָה יִסּוּד הַגְּנִפְשׁוֹת כָּלָם.

אמרת שמנינו, ואמרת יסוד הנפשות כלם, הנטשות כלם, והרי כתוב וביום השבעי שבת ונפש? כן שביעי הוי אלא משום שמקרייע ביןיהם, ויישם שלש למיטה ביןיהם, והויא שמקרייע מפעל, ושלש מפעל, ובויא שביעי ביןיהם. ומה הטעם נקרא שביעי? וכי הוי שביעי? לא, אלא מפני שהקדוש ברוך הוי שבת באotta המדה, שבת שבת בשבת באotta המדה, שבת שבת שבת (שותה לא) כי ששת ימים עשה היה את השמים ואת הארץ. וביום השבעי שבת ונפש. מלמד שלל يوم ויום יש לו מאמר אחד שהוא אדון לו, לא מפני שהוא אדון בו, אלא מפני שהוא פועל בעולם פעלה העסירה לו בידו.

פעלו כלם פעולתם וקיימו מעשיהם לבד, בא יום השבעי ופעל פעולתו. שמחו כלם ואף הקדוש ברוך הוי. ולא עוד אלא הקדוש ברוך הוי, ולא עוד אלא שגדלה נשמהתו, שבת שבת וביום השבעי שבת ונפש. ומהי שביתה זו? שאין בה מלאכה, והיא מנicha, שבתויך שבת. משל למה הרבר דומה? למלך שהייו לו שבעה גנות, ובין האמצעי מעין נאה נובע מקור מים חמימים, שלשה מימינו ושלשה משמאלו, ומיד שפועל בעולם אז מתמלא ושם חים כלם ואומרים: לזרבנו הוא מתמלא והוא משקה אתם ומגדלים והם ממתינים ושובתין והוא

השלמה מההשומות (סימן מ')

שמיני מאי הוי, ייש לו להקדוש ברוך הוי צדיק אחד בעולם וחייב לו מפני שמקיים כל העולם בלו והוא יסוד והוא מבכללו ומצמיחו ומגדלו ומושמחו. אהוב וחייב למעלה, נורא ואדיר למטה. מתקן ומתקבל למטה. ומתקובל למעלה, מתקן ומתקבל למטה. והוא יסוד הנפשות כלם.

אמרת שמנינו ואמרת יסוד הנפשות כלם, וזה כתיב וביום השבעי שבת ונפש. אין שביעי הוי, אלא משום דמקרייע ביןינו, ויש אינון תלת לרע ותלת לעיל, והוא דאכרע ביןינו. ומאי טעם אקרי שביעי, וכי הוי בשביעי, לא. אלא מפני שהקדוש ברוך הוי שבת שבת באotta המדה. **דכתיב** (שותה לא) כי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ וביום השבעי שבת ונפש. מלמד שלל يوم ויום יש לו מאמר אחד שהוא אדון לו, לא מפני שהוא נברא בו, אלא מפני שהוא פועל בעולם פעולה המסורה לו בידו.

פעלו כלם פעולתם וקיימו מעשיהם לבד, בא יום השבעי ופעל פעולתו. שמחו כלם ואף הקדוש ברוך הוי. ולא עוד אלא שגדלה נשמהתו, דכתיב וביום השבעי שבת ונפש. ומאי הוי שביתה זו דלא הוי בה מלאכה, והויה נינה. **דכתיב** שבת. משל למה הדבר דומה, למלך שהייו לו שבעה גנות, ובגן האמצעי מעין נאה נובע מקור מים חמימים, שלשה מימינו ושלשה משמאלו. ומיד שפועל בעולם, אז מתמלא ושם חים כלם. ואומרים לצרבנו הוא מתמלא והוא משקה אתכם ומגדלים והם ממתינים ושובתין והוא

ממתינים ושותבים, והוא משקה את השבעה. והרי כתוב (ישעיה פ"ג) מפוזר אביה זרעך, והנה אחד מהם משקה אותו? אלא אמר, הוא משקה את הלב, והלב משקה אחר בן כלם. ומתי מדה שביעית הוי אומר זו מדה טובו של הקדוש ברוך הוא.

מה הטעם אמר את שבתומי ולא אמר את שבתי? משל למה הקבר דומה? למלך שהיה לו פלה נאה, וכל שבוע ושבוע מזמין יהוד לחיות עמו, והמלך יש לו בנים נאים ואוהבם, אמר להם: הואל וICON, שמחו אתם גם בן ביום שמחתי, כי אני בשיכם אני משתדל, ואתם גם בן תדרו אותו. ומה זה יכור ושמור? יכור לזכר, ושמור לנkehah. מה הטעם (ויקרא ט) ומקדשי פיראו? שמרו עצמכם מהרהור, כי מקדשי קדוש הוא. למה? (שם ט) אני ה' מקדשכם, אני ה' בכל צד: ע"כ מההשומות.

ויבל אליהם ביום השביעי - זו תורה שבבעל פה שהויא يوم שביעי, וכשהנתקן העולם שהוא קיים של הכל. מלאכתו אשר עשה, ולא כל מלאכתו, שהרי תורה שבכתב הוציאה הפל בתוך של כתב שיצא מכך. ויכל אליהם ביום השביעי: שלש פעמים פאן ביום השביעי: ויכל אליהם ביום השביעי. וישבות אליהם את יום השביעי. ויברך אליהם ביום השביעי. הא תלת. ויכל אליהם ביום השביעי, דא תורה שבבעל פה, דעם יום השביעי דא אשתקל עלמא בדקה אמרן.

וישבות ביום השביעי - זה יסוד העולם. בספרו של רבינו ייבא נתן זה יובל. ועל כן בחותם פאן מפל מלאכתו, שהפל יצא ממנה.

משקה את השבעה. וזה כתיב (ישעיה פ"ג) מפוזר אביה זרעך והורי חד מנוח ומשקה ליה. אלא אם הוא משקה את הלב והלב משקה אחר בן כלם. ומאי ניהו מדה שביעית הוי אומר זו מדה טובו של הקדוש ברוך הוא.

מאי טעם אמר את שבתומי, ולא אמר את שבתי. משל למה הדבר דומה, למלך שהיה לו כלנה נאה וכל שבוע ושבוע מזמין יהוד לחיות עמו. והמלך יש לו בנים נאים ואוהבם אמר לךם הואל וICON, אתם גם בן ביום שמחתי כי אני בשיכם אני משתדל ואתם גם בן הדרו אותו. ומאי זכור ושמור לנkehah. מאין טעם (ויקרא יט) ומקדשי תיראו. שמרו עצמכם מהרהור, כי מקדשי קדוש הוא למה (ויקרא ס) כי אני יי מקדשכם, אני בכל צד. ע"כ: (עד כאן מההשומות)

ויבל אליהם ביום השביעי דא תורה שבבעל פה דאייהו يوم שביעי, וביה אשתקל עלמא דאייהו קיומה דכלא. מלאכתו אשר עשה ולא כל מלאכתו, דהא תורה שבכתב אפיק כלא בתוקפה דכתיב דנפיק מהכמתא. אפיק כלא בתוקפה דכתיב דנפיק מהכמתא. תלת זמני הכא ביום השביעי. ויבל אליהם ביום השביעי. וישבות ביום השביעי. ויברך אליהם את יום השביעי. הא תלת. ויכל אליהם ביום השביעי, דא תורה שבבעל פה, דעם יום השביעי דא אשתקל עלמא בדקה אמרן.

וישבות ביום השביעי, דא יסודא דעלמא. בספרא דרב ייבא סבא דא יובל וועל כן כתיב הכא מפ"ל מלאכתו דכלא נפיק מגיה. ואנן דא יסודא